

บทที่ 1

บทนำ

การวิจัยเรื่อง ค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา ที่จะกล่าวในบทนี้ เริ่มศึกษาจากความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

เรื่องเพศถือได้ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติดของมนุษย์อย่างแท้จริง เพราะมนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมกับเพศ ครั้นเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ความเจริญเติบโตทางเพศก็เป็นความเจริญเติบโตส่วนหนึ่งของมนุษย์ ทั้งในทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม อย่างเห็นได้ชัด แล้วยังเข้ามาเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ไม่ว่ามนุษย์จะยอมรับมันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากมนุษย์มีสัญชาตญาณทางเพศหรือสัญชาตญาณการสืบพันธุ์อยู่ในพัฒนาการของชีวิตนับแต่แรกเกิดจนถึงวัยชรา (วันทนีย์ วาสิกะสิน, 2526) ดังที่ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) จิตแพทย์ชาวออสเตรียผู้ให้กำเนิดวิชาจิตวิทยาวิเคราะห์ศาสตร์ (Psycho Analysis) ได้กล่าวอีกนัยหนึ่งไว้ว่า “มนุษย์เรามีสัญชาตญาณและความรู้สึกทางเพศมาตั้งแต่เกิดไม่ใช่จะมีเมื่อตอนโตขึ้น หรือเป็นเรื่องของผู้ใหญ่เท่านั้น” (อ้างถึงในจันทร์วิภา คิลก สารพันธ์, 2543) และเขายังได้ยอมรับความสำคัญของเรื่องเพศว่า “เรื่องเพศเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในชีวิตคน เพราะเรื่องเพศเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมขึ้น” (อ้างถึงใน ระวีวรรณ วุฒิ ประสิทธิ์, 2526)

ด้วยเหตุตั้งกล่าว เรื่องเพศจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่มีอิทธิพลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ถึงขั้นที่หลักปรัชญาตะวันตกได้จัดให้เรื่องเพศหรือการมัมเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์อยู่ในอันดับสองรองจากอาหาร โดยจัดเรียงลำดับไว้ดังนี้ อาหาร เพศ และสังคม (food, sex and social) ซึ่งสอนคล้องกับความคิดเห็นของ วิล ดูранท์ (Will Durant) นักเขียน นักปรัชญาชาวเอมริกันคนสำคัญที่ว่า “รองจากความหิว เรื่องเพศ

เป็นสัญชาตญาณรุนแรงที่สุด และเป็นปัญหาใหญ่โตที่สุดด้วย” (อ้างถึงใน สุชาติ และวรรณ โสมประยูร, 2531)

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าความต้องการทางเพศจะเป็นสัญชาตญาณที่จำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เช่นเดียวกับความจำเป็นทางด้านอื่น ๆ เช่น ปัจจัยตี่ แต่ความจำเป็นในเรื่องเพศจะต้องอยู่ในเวลาที่เหมาะสม เมื่อบุคคลนั้นมีความพร้อม มีความรับผิดชอบพอเพียง ไม่เห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องของการเจ้าประยิบ อีกฝ่ายหนึ่งต้องดูใจไม่ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นกับตัวเองและสังคมที่อาศัยอยู่ เรื่องเพศจึงจะสร้างความสุขซึ่งเป็นความสุขที่ถูกต้องทางศีลธรรม จรรยาด้วยแต่ทว่าขณะนี้ในสังคมไทยกำลังปราကูจันวนผู้คนที่มีพฤติกรรมทางเพศที่สร้างปัญหาทางเพศอยู่เป็นอันมาก ทั้งรูปแบบการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่น่านิยม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การสำาส่อนทางเพศ และการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น รักร่วมเพศจนทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน กลายเป็นปัญหาทางสังคมที่นับวันจะทวีความรุนแรงและขยายตัว กว้างขวางยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมมากที่สุด เนื่องจากเป็นวัยที่มีแรงขับดันทางเพศตามธรรมชาติสูง เพราะอยู่ในช่วงอายุที่ได้รับการกระตุ้นจากฮอร์โมนเพศ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และจิตใจ มีความอยากsex อย่างล่องในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างรุนแรง มีความรู้สึกทางเพศ มีความสนใจเพศตรงข้าม มีความรักระหว่างเพศ (พิสมัย เด่นดวงพันธ์, 2538) และนักมีพฤติกรรมทางเพศไปในทางปลดปลั้กงานทางเพศที่มีมากขึ้น คือ การดำเนินความใคร่ด้วยตนเอง (วิทยานาควัชระ, 2537) ประกอบกับสภาพแวดล้อมของสังคมไทยปัจจุบัน ได้กลายเป็นสังคมยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เปิดรับการแพร่เข้ามาอย่างรวดเร็วของวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งเข้ามามีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อกnowledge นักศึกษาและภาระทางเพศ วัยรุ่น โดยเฉพาะค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ ดังจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นในปัจจุบันมีความคิดอิสระและประพฤติตนเองอย่างเสรีเกี่ยวกับเรื่องเพศมากขึ้น สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนก็คือ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงไปจากขนธรรมเนียมประเพณีเดิมของไทย ไม่ว่าจะเป็นการควบเพื่อนต่างเพศ การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง การแต่งกายให้คงคุณภาพสูง ของเพศตรงข้ามตามแฟชั่นตะวันตก การแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะ โดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะ ตลอดจนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มมากขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้น จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยที่ผ่านมา ทำให้ศีลธรรมและวัฒนธรรมเดื่อมดอยลง ทั้งนี้เป็นเพราะพ่อแม่ ผู้ปกครอง ไม่มีเวลาสั่งสอนเด็กอย่างใกล้ชิด อีกทั้งยังมีสถานบันเทิงเริงรมย์ สืบสานกันต่อ ๆ ที่ขับยุกามารมณ์ และเป็นแหล่งให้

ความรู้ สร้างประสบการณ์เรื่องเพศดิจิทัล แก้วัยรุ่นอยู่แร่ทลาย เมื่อผ่านว่าเข้ากับการที่วัยรุ่นในปัจจุบันมีโอกาสใช้ชีวิตแบบอิสระพื้นจากการคุ้มครองตัวเองให้อย่างไร้เดียงสา ไม่ถูกต้อง แต่สามารถควบคุมห้ามความกังวลเพื่อนต่างเพศได้อย่างเสรียิ่งขึ้น สภาพการณ์เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง ปฏิบัติตัวทางเพศที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น นอกจากนี้ผลจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ก็ทำให้เกิดระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ซึ่งเน้นวัตถุเป็นหลัก เมื่อร่วม手กับกระแสการโฆษณาชวนเชื่อและค่านิยมฟุ่มเฟือยทางวัตถุ ทำให้เยาวชนวัยรุ่นที่กำลังศึกษา เล่าเรียนประพฤติมิชอบทางเพศ เช่น การขายบริการทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ และเอกชน (เพ็ญแข อัจฉรา อ้างถึงใน สร้อยวัลลย์ สุขดา, 2543)

ขณะนี้พุทธิกรรมทางเพศของวัยรุ่น ได้กลายเป็นปัญหาสำคัญที่สมควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนและจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร เนื่องจากผลที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยที่ยังไม่เหมาะสมจะนำมาซึ่งปัญหาวัยรุ่น ครอบครัวและสังคมตามมา เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่อ่อนต่อโลก ยังไม่มีความรับผิดชอบ และช่วยเหลือตนเองไม่ได้ทางเศรษฐกิจ ยังวัยรุ่นหญิงในสถานศึกษาด้วยแล้ว เมื่อมีเพศสัมพันธ์อาจมีผลกระทบต่อการศึกษา และการทำงานในอนาคต สำหรับพุทธิกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย อื่น ๆ ของวัยรุ่นที่มีการสำรวจพบ ได้แก่ พฤติกรรมสำอางทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวย การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งตอบแทน การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน พุทธิกรรมทางเพศเหล่านี้สามารถนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การตั้งครรภ์ในวัยเรียน การทำแท้ง การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งรวมถึงเอ็คส์ และการก่อคดีหรือความรุนแรงทางเพศ แล้วในที่สุดก็จะส่งผลกระทบถึงสุขภาพและคุณภาพชีวิตของวัยรุ่นเอง

จากผลการสำรวจและการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพุทธิกรรมทางเพศในด้านการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่พิมพ์รายงาน อิศราภักดี นำเสนอในวารสารประชากรและการพัฒนาของมหาวิทยาลัยหิ惦 ฉบับที่ 4 เมษายน – พฤษภาคม 2545 แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เรื่องแรก ได้แก่ อายุแรกมีเพศสัมพันธ์ต่ำลง จากที่เคยสำรวจพบเมื่อปี 2537 – 2539 ว่า 낙เรียนชายในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 17 – 18 ปี แต่ในปี 2544 ได้สำรวจพบว่า อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกต่ำลงเป็น 16 ปี หรือจากการสำรวจของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ในปี 2539 (อ้างถึงใน พิมพ์รายงาน อิศราภักดี, 2545) พบว่าวัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุต่ำสุดที่ 11 – 12 ปี แต่การสำรวจในปี 2544 พบว่าอายุต่ำสุด คือ 8 ปี เรื่องต่อไปได้แก่ คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกซึ่งจากการสำรวจในอดีตพบว่า วัยรุ่นชายส่วนใหญ่จะมีคู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกเป็นหญิงขายบริการทางเพศ แต่ใน

ปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นคนรักหรือแฟน หรือคนรู้จักมากขึ้น ในขณะที่คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นหญิงก็เปลี่ยนแปลงไป เช่น กัน จากอดีตที่มักได้รับคำตอบว่า เป็นคนรัก หรือแฟน แต่ในปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นคนรู้จัก หรือคนเพื่อรู้จักเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ พิมพ์พรัตน อิศรภักดี ยังได้กล่าวถึงผลการสำรวจการมีประสบการณ์ทางเพศของวัยรุ่นหญิง วัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพิ่มมากขึ้น จากในอดีตที่มีเพียงไม่ถึงร้อยละ 5 ปัจจุบันได้เพิ่มเป็นร้อยละ 10 ผลการสำรวจนี้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของวัยรุ่นหญิงหลายประดิษฐ์ ประเด็นแรกได้แก่ วัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก หรือเพื่อนมากกว่าหญิงขยายบริการทางเพศ อีกประดิษฐ์หนึ่งได้แก่ วัยรุ่นหญิงในปัจจุบันมีความกล้าที่จะเปิดเผยพฤติกรรมทางเพศ หรือประสบการณ์ทางเพศของตนมากกว่าวัยรุ่นหญิงในอดีตมาก ทั้งนี้น่าจะเป็นผลเนื่องมาจากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายมากขึ้น ในสังคมไทย และทัศนคติว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ เป็นเรื่องเสรี ได้กระจายอยู่ทั่วไปในกลุ่มวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นหญิงกล้าพูดถึงพฤติกรรมที่เคยเป็นสิ่งไม่ถูกไม่ควรนี้ได้อย่างเปิดเผยมากขึ้น

จากการแสวงของสำนักงานเอแบคโพล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชันต่อสื่อมวลชนเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2544 ถึงผลการสำรวจพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มนักเรียน นักศึกษาทั่วประเทศ เป็นเครื่องยืนยันว่า การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนกำลังเป็นพฤติกรรมปกติ วิสัยของกลุ่mwัยรุ่นจำนวนมากในสถานศึกษา เพราพบว่า นักเรียน นักศึกษา จำนวน 382,348 คน หรือร้อยละ 6.3 จากนักเรียน นักศึกษาทั่วประเทศ 6,092,472 คน อกหมายยอมรับว่า มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ในจำนวนที่ยอมรับนี้ ร้อยละ 67.3 ระบุว่ามีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 11.3 มีกับเพื่อนร่วมโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ร้อยละ 10.6 มีกับเพื่อนต่างโรงเรียนหรือต่างมหาวิทยาลัย ร้อยละ 4.0 มีกับเพื่อนใหม่ที่พบตามสถานบันเทิง และร้อยละ 5.7 มีกับหญิง บริการ นักร้อง แล้วเมื่อถูกถามถึงสถานการณ์หรือแรงผลักดันให้มีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 67.5 ตอบว่า เพราความใกล้ชิด ร้อยละ 51.0 อยากรอง ร้อยละ 14.3 ถูกกระตุ้นจากการคุ้มเหล้า และร้อยละ 27.1 อ่านหนังสือ คุกภาพยนตร์ หรือวิดีโอโป๊ นอกจากนี้ นักเรียน นักศึกษาที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ร้อยละ 35.4 ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วย และเกือบร้อยละ 80 หรือประมาณ 300,000 คน เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น เอดส์ เนื่องจากมีถึง ร้อยละ 32.4 บอกว่า ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย

จากสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยในยุคโลกาภิวัฒน์นี้ อาจมองได้ว่าเป็นปัญหาที่เกิดจากการปรับตัวและเรียนรู้เรื่องเพศที่มักจะเรียนรู้จากครอบครัว และประสบการณ์ตรงของตัววัยรุ่นเอง นอกจากรู้สึกเพิ่มเติมจากสังคม ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน เพื่อน สังคม สิ่งแวดล้อม และสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะวัยรุ่นในปัจจุบันเติบโตมาในช่วงการเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างรวดเร็ว ทึ้งมีช่องว่างในด้านแนวคิดระหว่างค่านิยมแบบอนุรักษ์ ในเรื่องเพศของพ่อแม่ ทำให้ไม่มีการพูดกันเกี่ยวกับเรื่องเพศในครอบครัว ในขณะเดียวกัน สังคมนอกบ้านของวัยรุ่นก็เป็นสังคมสมัยใหม่ที่วัยรุ่นสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างไม่มีขีดจำกัด มีอิสระเสรีในการคุยกับสามาคันกับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศอย่างเต็มที่ ตลอดจนมีโอกาสได้พบ ได้สัมผัสกับแหล่ง หรือสิ่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ ตลอดเวลา ดังนั้น การที่จะก้าวตามความคิด หรือคุยกับคนแก่ปัญหาทางเพศของวัยรุ่น จึงมีน่าจะเป็นทางออกที่ดี เท่ากับการหาแนวทางป้องกันแก่ปัญหาจะเกิดขึ้น

หากสังคมไทยปล่อยปละละเลยให้ประชากรวัยรุ่น (อายุระหว่าง 15 – 24 ปี) ซึ่งมีอยู่ประมาณร้อยละ 16 ของประชากรทั้งหมด (พิมพ์บรรณ อิศรภักดี, 2545) และจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญให้สังคม ประเทศชาติในอนาคต ประพฤตินอนอย่างเสรีเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยปราศจากความยั่งยั่งใจแล้ว ก็จะนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ตามมาอย่างกว้างขวาง ผลที่เกิดขึ้นมีได้เพียงแค่ทำลายอนาคตและคุณภาพชีวิตของประชากรวัยรุ่นเท่านั้น ย่อมส่งผลกระทบกระเทือนต่อการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในปัจจุบัน และความมั่นคง ในอนาคตของประเทศไทยยังแน่นอน เพราะวัยรุ่นก็คืออนาคตของชาตินั่นเอง ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องรับทราบมาตรการอันจะช่วยลดหรือป้องกันแก่ปัญหาทางเพศของวัยรุ่น โดยเร่งด่วน

การศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่น นับได้ว่าเป็นแนวทางสำคัญประการหนึ่งที่พึงนำมาใช้ในการควบคุม หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นให้เหมาะสมตามกรอบที่สังคมยอมรับ เนื่องจากค่านิยมนิยมมีความสัมพันธ์อย่างยิ่ง密切กับพฤติกรรมการแสดงออก ดังที่มิลตัน โรคีช (Milton Rokeach, 1968 อ้างถึงใน วาทิต อุตสาหกรรม, 2524) ได้กล่าวไว้ว่า “ค่านิยมเป็นเรื่องของความนิยมชอบ ความต้องการหรือความฝังใจที่มีอยู่ในบุคลิกภาพของแต่ละคน คนเราจึงมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสิ่งนั้น ๆ ตามความนิยมชอบ หรือค่านิยมของตนเอง” หรือตามที่ เบนจามิน เบลูม (Benjamin S. Bloom อ้างถึงใน วาทิต อุตสาหกรรม, 2536) ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการของค่านิยมไว้ว่า จะเริ่มต้นจากการรับรู้ หรือให้ความสนใจ (reception) และพัฒนาการตามลำดับขึ้นเป็นการสนองตอบ (response) การสร้างค่านิยมในตัวบุคคล (valuation) การจัดระบบค่านิยม (organization) และการแสดงพฤติกรรม

ออกแบบตามค่านิยมที่ขึ้นดีอ (characterization) ดังนั้นการศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่นกลุ่มใด ๆ ก็ตาม จะสะท้อนให้เห็นถึงแบบแผนพฤติกรรม หรือแนวทางปฏิบัติดนในเรื่องเพศของวัยรุ่นกลุ่มนี้ ๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมค่านิยมเรื่องเพศของพวกเข้าให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม ไม่ก่อพฤติกรรมที่สร้างปัญหาทางเพศให้ตนเอง ครอบครัวและสังคมประเทศชาติ

จากเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา โดยมุ่งศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 การที่ผู้วิจัยตัดสินใจเลือกศึกษาประชากรกลุ่มนี้ด้วยเหตุจูงใจหลายประการ ประการแรก ประชากรวัยรุ่นกลุ่มนี้กำลังอยู่ในวัยเจริญพันธุ์ที่มีความเจริญเติบโตทางเพศเต็มที่ทั้งร่างกายและจิตใจ ส่วนใหญ่จากภูมิลำเนาเดิมเข้ามาอาศัยอยู่ตามบ้านเช่า หรือหอพักอพาร์ทเม้นท์สถาบัน จึงมีสังคมอยู่ในกลุ่มเพื่อนเป็นสำคัญ และมีโอกาสประสบพิธีกรรมอย่างต่อเนื่องในอันที่จะเพื่อนต่างเพศ รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ ประการที่สอง หากปรากฏผลการศึกษาวิจัยว่า ประชากรวัยรุ่นกลุ่มนี้มีค่านิยมเรื่องเพศไปในทิศทางที่ไม่พึงประสงค์ สถาบันทั้งสามแห่งสามารถดำเนินการแก้ไขได้โดยทันท่วงทัน เพื่อกำหนดแนวทาง วิธีการ ตลอดจนกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในอันที่จะเสริมสร้างหรือปรับเปลี่ยนค่านิยมเรื่องเพศ ตลอดจนพุทธิกรรมทางเพศของนักศึกษาของตนให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งอาจจะสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ เพราะมีระยะเวลาดำเนินการยาวนานพอสมควรกว่าที่นักศึกษาเหล่านี้จะจบการศึกษาออกไป ประการที่สาม ประชากรวัยรุ่นกลุ่มนี้ ประกอบด้วยนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษา และสาขาวิชาอื่น ๆ ซึ่งอาจจะได้เปรียบเทียบค่านิยมเรื่องเพศระหว่างผู้ที่จะจบออกไปประกอบอาชีพครุภัณฑ์อาชีพอื่น ๆ การทราบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้ามีค่านิยมหรือพุทธิกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ในอนาคตจะส่งผลเสียต่อเยาวชนที่นักศึกษาเหล่านี้ไปสอน เนื่องจากครุย้อมเป็นแบบอย่างทั้งทางตรงและทางอ้อมให้แก่นักเรียน และประการสุดท้าย ประชากรกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันมากทั้งภูมิหลังส่วนตัวและสภาพแวดล้อมที่ดำรงชีวิตอยู่ ตัวอย่างเช่น ความแตกต่างกันในด้านเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรม ไทยพุทธ และกลุ่มไทยมุสลิม ความแตกต่างกันในด้านภูมิลำเนาเดิม ระหว่างเด็กในเมืองและเด็กจากชนบท ความแตกต่างกันในด้านสภาพของเมืองที่สถาบันการศึกษาของตนตั้งอยู่ระหว่างเมืองที่ยังคงมีภูมิปัญญา ความแตกต่างกันในด้านภูมิปัญญา เช่น ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ฯลฯ แต่ละสถาบัน

สำหรับผลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ จะช่วยให้ทราบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมเรื่องเพศไปในทิศทางเชิงบวกหรือเชิงลบ และมีค่านิยมเรื่องเพศไปในรูปแบบประเพณีนิยม แบบกึ่งกลางหรือแบบสมัยนิยม ซึ่งจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวทาง วิธีการ ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างหรือปัจจุบันฝึกค่านิยมเรื่องเพศที่พึงประสงค์ ลดคล้องกับความต้องการของสังคมให้แก่นักศึกษาสถาบัน ราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา รวมไปถึงนักศึกษาสถาบันราชภัฏ และเยาวชน วัยรุ่นทั่วในระบบ และนอกรอบโรงเรียนกลุ่มนี้นั่น ๆ นอกจากนั้น ยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเขตดินแดนค่านิยมเรื่องเพศ เท่านั้น ประชากรศึกษา เพศศึกษา จิตวิทยาพัฒนาการ ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งเชื่อกันว่า การนำกระบวนการทางการศึกษามาใช้นั้น จะเอื้ออำนวยให้งานสร้างเสริมค่านิยมเรื่องเพศ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นให้อยู่ภายใต้ขอบเขตของศีลธรรมจรรยาที่สังคมยอมรับ บรรลุผลสัมฤทธิ์ได้รวดเร็ว ยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ศึกษาทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ นครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา
- ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังกับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา
- ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังกับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยมีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาภาคปีตระดับปริญญาตรี 4 ปี ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่ศึกษาอยู่ในสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏสงขลา และสถาบันราชภัฏยะลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545

การที่ผู้วิจัยเลือกประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้ยังคงต้องศึกษาอยู่ในสถาบันราชภัฏเป็นเวลาอย่างน้อยอีก 2 – 3 ปี ซึ่งนั้นเป็นเวลา�าวนานพอที่สถาบันราชภัฏ ทั้ง 3 แห่งจะสามารถกำหนดแนวทาง วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างหรือปรับเปลี่ยนค่านิยมเรื่องเพศของพวกราชทั้งให้เป็นไปในทิศทางและรูปแบบที่ พึงประสงค์ก่อนจบการศึกษาออกไป

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ ของนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ ศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดา มารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา สภาพชีวิตครอบครัว และสภาพการอาชีวอยู่

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษา 4 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ค่านิยมด้านชีวิทยา องค์ประกอบย่อยของค่านิยมด้านชีวิทยาที่ศึกษา ได้แก่ พัฒนาการของระบบสืบพันธุ์ และความเจริญเติบโตทางสรีระร่างกาย

2.2.2 ค่านิยมด้านสุขวิทยา องค์ประกอบย่อยของค่านิยมด้านสุขวิทยา ที่ศึกษา ได้แก่ สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ทางเพศ และการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์

2.2.3 ค่านิยมด้านจิตวิทยา องค์ประกอบย่อยของค่านิยมด้านจิตวิทยา ที่ศึกษา ได้แก่ การมีอารมณ์ทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ และความสนใจในเพศตรงข้าม และเพศเดียวกัน

2.2.4 ค่านิยมด้านสังคมวิทยา องค์ประกอบย่อยของค่านิยมด้านสังคมวิทยา ที่ศึกษา ได้แก่ การคุณเพื่อนต่างเพศ การมีนัด การมีแฟนหรือคนรัก บทบาทและการวางแผนตัวของหญิงชาย และการมีเพศสัมพันธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมและแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของวัยรุ่นมาเป็นพื้นฐานในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม

แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมนี้ดังนี้

1.1 พัฒนาการของค่านิยม ตามแนวคิดเชิงทฤษฎีของเบนجامิน เอส. บลูม (อ้างถึงใน วารثิต อุตอามาตย์, 2536) มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1.1 ขั้นที่ 1 การรับรู้

1.1.2 ขั้นที่ 2 การแสดงปฏิกริยาตอบสนอง

1.1.3 ขั้นที่ 3 การสร้างค่านิยม

1.1.4 ขั้นที่ 4 การจัดระบบค่านิยม

1.1.5 ขั้นที่ 5 การแสดงออกถักยั้งหรือแบบแผนพฤติกรรมตามค่านิยมที่ยึดถือ

1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่านิยม มี 2 แนวคิดดังนี้

1.2.1 ตามแนวคิดของริชาร์ด เอ. カリช (Richard A. Kalish อ้างถึงใน วารثิต อุตอามาตย์, 2536) มีดังนี้

(1) สถาบันครอบครัว

(2) สถาบันการศึกษา

(3) สถาบันศาสนา

(4) เพื่อน

(5) อาชีพและการทำงาน

(6) สื่อมวลชนต่าง ๆ

1.2.2 แนวคิดของวารثิต อุตอามาตย์ (2536) ได้แก่ ปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) ด้านประชารัฐหรือตัวบุคคล เช่น เพศ อาชญากรรม การภาพการสมรส

(2) ด้านสังคม เช่น ศาสนา การศึกษา ที่อยู่อาศัย สภาพครอบครัว

สื่อมวลชน

(3) ด้านเศรษฐกิจ เช่น อาชีพ รายได้ของครอบครัว

(4) ด้านจิตวิทยา เช่น ความสนใจ

จากแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการของค่านิยม ผู้วิจัยได้พัฒนาความคิดมาศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา เพื่อจะได้ทราบว่า ประชากรกลุ่มนี้มีมาตรฐานหรือเกณฑ์การตัดสินใจในเรื่องเพศเป็นอย่างไร อันจะสะท้อนให้เห็นถึงแบบแผนพฤติกรรม หรือแนวทางปฏิบัติตามในเรื่องเพศของพวกเขาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หรือที่จะเป็นไปในอนาคต เนื่องจากคนเรามีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามค่านิยมที่ตนเองมีต่อเรื่องนั้น ๆ

ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาความคิดโดยหยิบยกปัจจัยบางตัวที่พิจารณาเห็นว่าจะมีอิทธิพลสำคัญต่อค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษามา เป็นปัจจัยด้านลักษณะภูมิหลังทางประชารถเพื่อใช้เป็นตัวแปรอิสระ (independent variables) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เพศ ศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา สภาพชีวิตครอบครัว และสภาพการอาศัยอยู่

2. แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่น

แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่น ได้แก่ พัฒนาการทางเพศ และปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ดังนี้

2.1 พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น ตามแนวคิดของวิทยา นาควัชระ (2538) มีดังนี้

วัยรุ่นเป็นวัยที่หอรมนเพศทำงานมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อลักษณะทางกายวิภาคของร่างกายทั่ว ๆ ไป และลักษณะทางเพศ อิกทั้งยังไปกระตุ้นจิตใจให้เกิดแรงขับดันทางเพศ (sexual drive) ให้สูงขึ้น วัยรุ่นจำนวนมากจึงมีพฤติกรรมไปในทางปลดปลั้กทางเพศที่มีอยู่มากของตนออกไปในรูปแบบต่าง ๆ ที่สำคัญก็คือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง นอกเหนือนี้ วัยรุ่นยังมีความต้องการอย่างรุนแรง อยากเห็น อยากทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ มักจะให้ความสนใจในเรื่องเพศ และเพื่อนต่างเพศ ความรักทางเพศของวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเป็นความรักแบบหลงใหล ไฟฝัน หรือเป็นความรักแบบรุนแรง ไม่มีเหตุผล สำหรับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจะแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

2.1.1 พฤติกรรมทางเพศกับตัวเอง (autosexuality)

2.1.2 พฤติกรรมทางเพศกับคนเพศเดียวกัน (homosexuality)

2.1.3 พฤติกรรมทางเพศกับคนต่างเพศ (heterosexuality)

2.2 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ตามแนวคิดของประพินพร อันพาพรหม (2543) และ พินิพรรณ อิศรภักดี (2545) มีดังนี้

2.2.1 ปัจจุบันพบว่า วัยรุ่นจำนวนมากมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย และไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมไทย ไม่ว่าเป็นการครอบเพื่อนต่างเพศ การออกเที่ยว กับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง การแต่งกายตามแฟชั่นตะวันตก การแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะและพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มมากขึ้น

พฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัยและไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมเหล่านี้ สามารถนำไปสู่การถูกตัดчинบทางเสื่อมเสียซึ่งกันและกัน การเสียตัวก่อนสมรส การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การติดเชื้อ โรคทางเพศสัมพันธ์รวมถึงเอ็คส์ ผลพวงที่ตามมาแน่น ไม่เพียงแต่จะส่งผลกระทบถึงคุณภาพชีวิตของตัววัยรุ่นเองเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบถึงคุณภาพชีวิตของครอบครัว สังคม และประเทศชาติตามลำดับ

2.2.2 สำหรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่mvัยรุ่นที่กำลังสร้างปัญหาให้แก่สังคมไทยอย่างกว้างขวางอยู่ในขณะนี้ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร การมีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวย การเป็นแม่เล้าและขายบริการทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ การมีคู่เพศสัมพันธ์หลายคนในช่วงเวลาเดียวกัน และการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

จากแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่นทั้งด้านพัฒนาการทางเพศและปัญหาพฤติกรรมทางเพศดังกล่าว ผู้วิจัยได้พัฒนาความคิดมากำหนดขอบข่ายเนื้อหาค่านิยมเรื่องเพศ ที่จะบรรจุลงในแบบวัดค่านิยมที่สร้างขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เริ่มต้นด้วยการแบ่งเนื้อหาเรื่องเพศ ตามหลักทฤษฎีของสุชาติ และ วรณี โสมประยูร (2531) ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านชีวิทยา สุขวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา แล้วจำแนกเนื้อหาแต่ละด้านออกเป็นองค์ประกอบอยู่ๆ โดยกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น และปัญหาพฤติกรรมทางเพศ ของวัยรุ่นตามที่กล่าวไว้ແລ້ວนี้ให้มากที่สุด เช่น พัฒนาการของระบบสืบพันธุ์ การป้องกัน โรคทางเพศสัมพันธ์ การมีอารมณ์และระบายอารมณ์ทางเพศ ความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน การคุณเพื่อนต่างเพศ บทบาทและการวางแผนของหญิงชาย และการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งขอนำข่ายเนื้อหาเรื่องเพศที่กำหนดไว้จะถูกนำมาใช้เป็นตัวแปรตาม (dependent variables) สำหรับการวิจัยครั้งนี้

สำหรับผลของการวิจัย จะทำให้ทราบทิศทางค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ว่าเป็นไปในเชิงบวกหรือลบ และเป็นรูปแบบประเพณีนิยม แบบกึ่งกลาง หรือแบบสมัยนิยม ทั้งนี้ เพราะ ผู้วิจัยได้เลือกใช้เครื่องมือวัดค่านิยมแบบรายงานด้วยตนเอง (self – report) ประเภทมาตราประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ สำหรับวัดทิศทางค่านิยมเชิงบวกหรือลบ และประเภทคำถามที่มีคำตอบ 3 ตัวเลือก สำหรับวัดรูปแบบค่านิยมแบบประเพณีนิยมแบบกึ่งกลาง หรือแบบสมัยนิยม

จากแนวคิดดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย มีดังนี้

1. ลักษณะภูมิหลังของนักศึกษาด้านเพศ ศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อารச์พหลักษณ์ของบิดามารดา สภาพชีวิต ครอบครัว และสภาพการอาชีวอยู่ มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษา
2. ลักษณะภูมิหลังของนักศึกษาด้านเพศ ศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อารช์พหลักษณ์ของบิดามารดา สภาพชีวิต ครอบครัว และสภาพการอาชีวอยู่ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมเรื่องเพศ หมายถึง ความเชื่อหรือความรู้สึกในเรื่องเพศที่มีลักษณะคงทน ถาวรของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยยึดมั่นอยู่ในใจว่าเป็นสิ่งที่ดี มีคุณค่าควรแก่การนำมาเป็นแนวทางในการแสดงพฤติกรรมทางเพศของตน
2. ค่านิยมเรื่องเพศด้านชีวิทยา หมายถึง ค่านิยมเกี่ยวกับกายวิภาคศาสตร์และ สรี ร่วมของร่างกายมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ
3. ค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยา หมายถึง ค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศและการระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บหรือความผิดปกติทางเพศ
4. ค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยา หมายถึง ค่านิยมเกี่ยวกับความต้องการและ ความรู้สึกทางค่านิจิโตที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ
5. ค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยา หมายถึง ค่านิยมเกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับ มาตรฐานความประพฤติ หรือกฎหมายที่ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางเพศระหว่าง ชายหญิง
6. ทิศทางค่านิยมเรื่องเพศ หมายถึง การที่กลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมเรื่องเพศไปทาง เชิงบวกหรือลบ
7. รูปแบบค่านิยมเรื่องเพศ หมายถึง การที่กลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมเรื่องเพศแบบประเพณี นิยม แบบกึ่งกลางหรือแบบสมัยใหม่

8. ค่า�ิยมเรื่องเพศเชิงบวก หมายถึง ค่า�ิยมที่กลุ่มตัวอย่างแสดงออกต่อเรื่องเพศ ภายใต้ความเชื่อหรือความรู้สึกที่ดึงงาน หรือมีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการของสังคม

9. ค่า�ิยมเรื่องเพศเชิงลบ หมายถึง ค่า�ิยมที่กลุ่มตัวอย่างแสดงออกต่อเรื่องเพศ ภายใต้ความเชื่อหรือความรู้สึกที่ไม่ดึงงาน หรือไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

10. ค่า�ิยมเรื่องเพศแบบประเพณีนิยม หมายถึง ค่า�ิยมที่กลุ่มตัวอย่าง แสดงออกต่อเรื่องเพศภายใต้ความเชื่อหรือความรู้สึกที่สืบท่อ ๆ กันมาตั้งแต่สมัยโบราณ

11. ค่า�ิยมเรื่องเพศแบบกึ่งกลาง หมายถึง ค่า�ิยมที่กลุ่มตัวอย่างแสดงออกต่อเรื่องเพศภายใต้ความเชื่อหรือความรู้สึกที่ผสมผสานและกำกั่งระหว่างค่า�ิยมแบบประเพณีนิยม และแบบสมัยนิยม

12. ค่า�ิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม หมายถึง ค่า�ิยมที่กลุ่มตัวอย่างแสดงออกต่อเรื่องเพศภายใต้ความเชื่อหรือความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. ทำให้ทราบค่า�ิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา ว่าไปในทิศทางเชิงบวกหรือลบ และเป็นรูปแบบประเพณีนิยม แบบกึ่งกลาง หรือแบบสมัยนิยม

2. เป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะกำหนดแนวทาง วิธีการ ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ในการ ส่งเสริมหรือปลูกฝังค่า�ิยมเรื่องเพศในแนวทางที่พึงประสงค์ และสอดคล้องกับความต้องการ ของสังคมให้แก่นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา รวมถึงนักศึกษา สถาบันราชภัฏและเยาวชนวัยรุ่น ทึ้งในระบบและนอกระบบ โรงเรียนกลุ่มนี้ ๆ ต่อไป

3. เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการสอนเรื่อง เพศศึกษาให้ถูกต้องเหมาะสมสมกับสภาพปัจจุหาต่าง ๆ ที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นใน ปัจจุบัน

4. เป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่สนใจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการป้องกัน แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการมีค่า�ิยมเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่อ่อนโยนภายในขอบเขตของ ศีลธรรมจรรยาทสังคมยอมรับของวัยรุ่นกลุ่มต่าง ๆ

5. เป็นแนวทางสำหรับการศึกษาวิจัยค่านิยมเรื่องเพศกับประชากรวัยรุ่นกลุ่มนี้ฯ
ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนต่อไป

